

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ VYSOKÉHO UČENÍ TECHNICKÉHO V BRNĚ
AKADEMICKÝ ROK 2015/2016
MAGISTERSKÁ PRÁCE – POSUDEK OPONENTA

JMÉNO A PŘÍJMENÍ STUDENTA: BC. NINA GRÚŇOVÁ
NÁZEV PRÁCE: ČAS

POSUDEK:

V diplomové práci se Nina Grúňová zaměřila na téma „zobrazení času“ specifikovaného na okamžik „ted“. Zvolila proto médium videa, které časovost díla dokáže zprostředkovat nejpřirozeněji. V dosavadní tvorbě se autorka věnovala převážně malbě, často se soustředila na okolnosti jejího vzniku (procesuálnost tvorby obrazu) a její literární významy. Kvůli jedné sérii obrazů dokonce dlouhodobě hladověla a snažila se pak osobní zkušenost zaznamenat prostřednictvím malby. Zdá se, že tyto okolnosti pro ni byly důležitější než zaměření na ryze formální aspekty obrazu. Grúňová během studia absolvovala stáž v ateliéru videa, toto médium pro ni tedy není úplnou novinkou. Při pohledu do jejího portfolia ji ale můžeme považovat především za malířku. Je proto sympatické, že se při volbě diplomové práce neuchýlila k „bezpečnější“ variantě jakéhosi završení dosavadních malířských zkušeností, ale odvážně se pouští do dosud ne zcela prozkoumaných vod videoartu. Nutno přitom dodat, že ačkoliv mění médium, tematicky zůstává konzistentní.

Na prvním videu s názvem Natáhnout okamžik vidíme nehybně ležící ženské torzo na pohovce. Žena nejeví žádné známky života, nehýbe se, nedýchá. Na břiše má jakoby mimochodem odložený šálek s kávou. Samotná situace vyvolává zvláštní dojem. Projekce působí jako statický obraz (fotografie). Při pozornějším sledování se ale ukáže, že jde o videoprojekci, hladina kávy v hrnečku se lehce pohybuje. Žena v záběru je Nina Grúňová, která při natáčení po dobu jedné minuty vydržela nedýchat a nepohnout se. Jediný důkaz o tom, že je stále ještě ve světě živých, pak podává právě sotva znatelný pohyb na hladině kávy, způsobený tepem autorčina srdce. Dílo lze považovat za videoperformanci. Téma času je v této práci ztvárněno samotným médiem videa a autorčinou až zenovou akcí.

Druhé video, Uchopit okamžik, má formu instruktážního filmu. Nejprve ruka na zeleném pozadí (klíčovací plátno – symbol prázdna) zmačká list papíru. Následně se v záběru objeví dvě ruce, které se snaží překládáním za pomoci pravítka z nového listu papíru vytvořit identický tvar, jaký dostal první list zmačkáním. Něco, co vzniklo náhodně, během krátké chvíle, je racionálně dlouze rekonstruováno. Výsledek akce okamžiku je zde podroben důkladné analýze, autorka nám předkládá jakýsi kvazinávod, jak tento okamžik zopakovat. Video je doplněno textovým komentářem složeným z citací na téma „ted“.

V doprovodném textu Grúňová svoji práci kontextualizuje s klasiky konceptuálního umění (Roman Opalka, On Kawara, Tehching Hsieh). Vzhledem ke zvolenému tématu se jistě nemýlí, bylo by však zajímavé provést širší a dobově aktuálnější rešerši světové umělecké scény, a to i s ohledem na zvolené médium videa.

Grúňová se jeví se jako autorka se silným zájmem o reflexi osobní zkušenosti. Ve svých dílech je fyzicky přítomná, snaží se reflektovat svoji pozici tvůrce tady a teď. Téma času zpracovává skrze svoji (fyzickou) zkušenost. Právě performativní aspekt jejích prací považuji za zajímavý.

Návrh hodnocení:

Na základě předložené diplomové práce doporučuji, aby byl Bc. Nině Grúňové udělen titul MgA.

Vypracoval: MgA. Jan Nálevka

Datum: 7. 5. 2016

Podpis: